

ประกาศสำนักการแพทย์
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภทวิชาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้นำหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ตามมติ ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงานพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก. ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้วในอัตราส่วน ๑ ราย ต่อ ๑ ตำแหน่ง มาใช้กับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

สำนักการแพทย์ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับ การคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ
๑	นางสาวจิราพรรณ มณูศิลป์	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๔๒๑)	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาลวิสัญญี) (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๔๒๑)	ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุง- ประชารักษ์ สำนักการแพทย์
๒	นางสาวทิพวรรณ ทิมจิตร	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๖๗๙)	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๖๗๙)	ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุง- ประชารักษ์ สำนักการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายสุรินทร์ กุ์เจริญประสิทธิ์)
รองผู้อำนวยการสำนักการแพทย์
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักการแพทย์

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นางสาวทิพวรรณ ทิมจิตร

เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๖๗๙)

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
<p>๑. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล</p> <p>๑.๑ คุณวุฒิการศึกษา</p> <p>๑.๒ ประวัติการรับราชการ</p> <p>๑.๓ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือได้รับการยกเว้นจาก ก.ก.แล้ว</p> <p>๑.๔ มีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะคัดเลือก</p> <p>๑.๕ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)</p>	<p>- พยาบาลศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ ๒)</p> <p>- อายุราชการ ๗ ปี (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)</p> <p>- ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือเทียบเท่าเป็นเวลา ๓ ปี (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)</p> <p>- ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการหรือเทียบเท่าเป็นเวลา ๗ ปี (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗)</p> <p>- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ใบอนุญาตที่ ๕๐๑๑๒๐๐๘๒๐</p>
<p>๒. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล</p> <p>- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p>	<p>- ได้คะแนนประเมิน ร้อยละ ๙๖</p>
<p>๓. อื่นๆ (ระบุ).....</p>	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นางสาวทิพวรรณ ทิมจิตร

ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมินตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)

(ตำแหน่งเลขที่ รพจ. ๖๗๙)

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน การพยาบาลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน ๖ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕)

ขณะดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ สังกัดฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
สำนักงานแพทย์

กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด

กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน
ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่ได้รับ)

จัดทำกรณีศึกษาการพยาบาลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ผู้ป่วยชายไทย อายุ ๗๕ ปี สถานภาพคู่ เชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ HN ๑๑๔๑/๔๙ AN ๓๙๒/๕๕ เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วยอาการ หอบเหนื่อย หายใจไม่สะดวก ๑ ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาลจากการชักประวัติ ๓ วันก่อนมาโรงพยาบาลผู้ป่วยมีอาการ มีไข้ ไอมีเสมหะสีเหลือง หอบเหนื่อยมากขึ้นขณะทำกิจกรรม ๑ ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาลผู้ป่วยรู้สึกหายใจหอบเหนื่อยมาก พ้นยาที่บ้านแล้วอาการไม่ดีขึ้นญาติจึงนำส่งโรงพยาบาล ประวัติเจ็บป่วยในอดีตเป็นโรคถุงลมโป่งพองมา ๑๕ ปี รักษาโดยการรับประทานยาและพ่นยาสม่ำเสมอ แรกรับที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เวลา ๖.๑๕ น. ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี หายใจหอบ อัตราการหายใจ ๓๔ ครั้งต่อนาที วัดค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนทางปลายนิ้วได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ อัตราการเต้นของหัวใจ ๑๐๔ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๒๓/๕๘ มิลลิเมตรปรอท อุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๓ องศาเซลเซียส หายใจมีเสียงวี๊ด (Wheezing) ของปอดทั้งสองข้าง พ่นยาขยายหลอดลมอินฮาเล็กซ์ (Inhalax) ๑ หลอด จำนวน ๒ ครั้ง และให้ยาเด็กซาเมธาโซน (Dexamthasone) ๘ มิลลิกรัมฉีดเข้าหลอดเลือดดำ ผู้ป่วยหายใจดีขึ้น ให้สูดดมออกซิเจนด้วยสายยางทางจมูกความเข้มข้น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อัตราการไหล ๓ ลิตรต่อนาที วัดค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนทางปลายนิ้วได้ ๙๖ เปอร์เซ็นต์ จากการตรวจวินิจฉัยของแพทย์ระบุว่าผู้ป่วยเป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังเดิมและมีอาการกำเริบของโรคทำให้ผู้ป่วยมีอาการเหนื่อย ได้รับตัวผู้ป่วยไว้นอนโรงพยาบาลตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย ให้พักผ่อนบนเตียง ผู้ป่วยหายใจเองได้ สูดดมออกซิเจนด้วยสายยางทางจมูกความเข้มข้น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อัตราการไหล ๓ ลิตรต่อนาที ผู้ป่วยมีอาการเหนื่อยง่ายขณะทำกิจกรรมต่างๆบนเตียง หายใจมีเสียงวี๊ด (Wheezing) ให้พ่นยาอินฮาเล็กซ์ (Inhalax) ๑ หลอดสลับกับยาแอสมาซาล (Asmasal) ๑ หลอดห่างกันทุก ๔ ชั่วโมง และให้ยาเด็กซาเมธาโซน (Dexamethasone) ๔ มิลลิกรัม ฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำห่างกันทุก ๖ ชั่วโมง เพื่อช่วยลดการอักเสบของเยื่อหุ้มหลอดลม แต่อาการหอบเหนื่อยไม่ดีขึ้น แพทย์พิจารณาใส่ท่อหลอดลมคอทางปาก ส่งเสมหะตรวจ gram stain และเพาะเชื้อผลการตรวจไม่พบเชื้อ ให้ยาปฏิชีวนะเซ็ปไตรอะโซน (Ceftriazone) ๒ กรัมฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำห่างกันทุก ๑๒ ชั่วโมง และส่งตัวผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่หออภิบาลผู้ป่วยหนักอายุรกรรมในวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เวลา ๑๗.๕๐น.

จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยมีปัญหาขณะอยู่โรงพยาบาลดังนี้คือผู้ป่วยเกิดภาวะหายใจล้มเหลว เนื่องจากหลอดลมหดเกร็ง ส่งผลให้เกิดภาวะเนื้อเยื่อพร่องออกซิเจน ทำให้ผู้ป่วยเหนื่อยง่ายเวลาทำกิจกรรม ผู้ป่วยอาจได้รับสารน้ำและอาหารไม่เพียงพอและเหมาะสมเนื่องจากอาการหอบเหนื่อย และมีความวิตกกังวลเนื่องจากสภาพการเจ็บป่วยเรื้อรัง ชาติอุปกรณ์ที่จำเป็นขณะอยู่บ้าน เช่น ถังออกซิเจน และชุดดูแลใกล้ชิดขณะมีอาการหอบเหนื่อย การดำเนินการพยาบาลตามแนวทางและปัญหาทางการพยาบาลของผู้ป่วยรายนี้คือ ดูแลให้ออกซิเจนโดยผ่านทางท่อหลอดลมคอต่อเครื่องช่วยหายใจ ปรับเครื่องช่วยหายใจให้สัมพันธ์กับการหายใจของผู้ป่วย ดูแลให้ยาลดการอักเสบของหลอดลมเด็กซาเมธาโซน (Dexamethasone) และยาพ่นอินฮาเล็กซ์ (Inhalax), แอสมาซาล (Asmasal) ติดตามการตรวจภาพรังสีทรวงอก สร้างสัมพันธภาพเพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความไว้วางใจ อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติทราบถึงการดำเนินโรค แผนการรักษาพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดกำลังใจและให้ความร่วมมือในการพยาบาล จากปัญหาทั้งหมด ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยและรักษาอย่างรวดเร็ว ได้รับการพยาบาลที่มีคุณภาพส่งผลให้อาการทุเลาลงไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน มีความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคและการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเมื่อกลับไปอยู่บ้าน แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ในวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมทั้งให้คำแนะนำผู้ป่วยเรื่องการรับประทานยา การพ่นยา สังเกตอาการข้างเคียงจากการใช้ยา การพักผ่อนให้เพียงพอ การออกกำลังกาย การมาตรวจรักษาตามนัดหรือเมื่อมีอาการผิดปกติ การติดต่อขอความช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน รวมระยะเวลาอนรรักษาตัวในโรงพยาบาล ๖ วัน มีนัดตรวจซ้ำอีก ๑ เดือน พร้อมถ่ายภาพรังสีทรวงอกก่อนพบแพทย์

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ผู้ป่วยได้รับการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย
๒. ลดความรุนแรงของโรค ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนจากพยาธิสภาพของโรคและแผนการรักษา
๓. ผู้ป่วยและญาติมีความรู้และสามารถปฏิบัติตัวได้เหมาะสม ลดการกลับมาอนรรักษาในโรงพยาบาล

๒. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชื่อข้อเสนอ แนวทางการดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับการหย่าเครื่องช่วยหายใจ
วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

๑. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการหย่าเครื่องช่วยหายใจที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะและเพิ่มความรู้แก่พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยหนักในการดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับการหย่าเครื่องช่วยหายใจ
๓. เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบและเพิ่มประสิทธิภาพในการหย่าเครื่องช่วยหายใจสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการใส่เครื่องช่วยหายใจ
๔. เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการประสานงานของสหสาขาวิชาชีพในการวางแผนให้การดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับการใส่เครื่องช่วยหายใจ
๕. เพื่อลดระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลและลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับการใส่เครื่องช่วยหายใจได้รับการหย่าเครื่องช่วยหายใจตามแนวทางได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

๒. พยาบาลที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนักมีความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ใส่เครื่องช่วยหายใจเพิ่มมากขึ้น
๓. มีรูปแบบในการหยาเครื่องช่วยหายใจสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับการใส่เครื่องช่วยหายใจที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
๔. เกิดการประสานความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมของสหสาขาวิชาชีพที่ร่วมให้การดูแลผู้ป่วย
๕. สามารถลดระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลและลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง